

AUSTRALIAN STUMPY TAIL CATTLE DOG

Kraj pochodzenia: Australia

Data publikacji obowiązującego wzorca: 06.07.2005

Użytkowanie: Jak wskazuje nazwa, głównym zadaniem tego psa, w którym jest bezkonkurencyjny, jest pilnowanie i przepędzanie bydła, tak na pastwisku, jak i w zagrodach, w najtrudniejszych nawet warunkach. ASTCD jest żywy, nadzwyczaj inteligentny, czujny, odważny i godny zaufania. Cechy te, połączone z wielką chęcią do pracy, czynią z niego idealnego psa do pasienia bydła.

Klasyfikacja FCI: Grupa 1 - Psy pasterskie i zaganiające.
Seksja 2 - Psy zaganiające.
Próby pracy nie wymagane.

RYS HISTORYCZNY:

Stumpy ma w Australii długą historię. Wyhodowany został celowo do pasienia bydła w początkach XIX wieku. Są dwie teorie, dotyczące tego, kto był faktycznym twórcą rasy. W myśl jednej, twórcą jej był Thomas Simpson Hall, który kojarzył pochodzące z północnej Anglii psy o nazwie smithfield z australijskimi dingo. Jego psy nazywane były Hall's heeler (około 1830). Według drugiej, poganiacz bydła o nazwisku Timmins z Bathurst w Nowej Południowej Walii, działając w tym samym czasie i według tej samej recepty, uzyskał rude, krótkoogoniaste psy, zwane Timmins biters. Miały one ogromną pasję do pracy, ale kaleczyły bydło, toteż skojarzono je z kolei z krótkowłosym, marmurkowym collie. Tak powstał doskonały i wszechstronny pies, przodek dzisiejszego ASTCD. Po smithfieldach odziedziczył krótki ogon, po dingo rudą maść i niezwykle odporność i wytrzymałość, a po marmurkowym collie unikalne niebieskie umaszczenie.

ASTCD hodowane były na farmach, i tylko niewielka ich liczba była rejestrowana w księgach rodowodowych. W roku 2001 ta dawna rasa otrzymała swą obecną nazwę.

WYGLĄD OGÓLNY:

Proporcjonalnie zbudowany pies roboczy, o niemal kwadratowej sylwetce i bezpretensjonalnym wyglądzie, na tyle mocny, by nie ulegało wątpliwości, że zdolny jest do długotrwałej, wyczerpującej pracy w każdych warunkach.

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT:

Stumpy ma wrodzoną umiejętność panowania nad stadem bydła,. Jest odważny, oddany i godny zaufania. Zawsze czujny, ożywiony i karny, ale nieufny wobec obcych. W ringu wystawowym musi być zupełnie opanowany.

GŁOWA:

Mózgoczaszka:

Czaszka: szeroka pomiędzy uszami, płaska, lekko zwężająca się w kierunku oczu.

Stop: lekko zaznaczony, ale wyraźny.

Trzewioczaszka:

Kufa umiarkowanie długa, dobrze wypełniona pod oczami, szczęki mocne i głębokie, kufa lekko zwężająca się ku końcowi, tępo zakończona.

Nos: czarny bez względu na umaszczenie.

Kufa: mocna i tępa.

Uzębienie: zęby mocne, zdrowe i równomiernie rozmieszczone. Ciasny zgryz nożycowy.

Policzki: umięśnione, ale nie za mocno wykształcone.

Oczy: owalne, średniej wielkości, ani okrągłe, ani wypukłe, o żywym, inteligentnym, ale i podejrzliwym wyrazie, barwy ciemnobrazowej.

Uszy: dość małe, stojące i raczej ostro zakończone. Osadzone wysoko, ale dosyć szeroko. Małżowina średniej grubości. Wnętrze ucho obficie owłosione.

SZYJA:

Bardzo gruba i nadzwyczaj mocno umięśniona, średniej długości, płynnie przechodząca w łopatki, bez podgardla.

TUŁÓW:

Długość tułowia, mierzona od najbardziej wysuniętego do przodu punktu mostka do guza siedzeniowego, powinna być równa wysokości w kłębie.

Grzbiet: szeroki, równy i mocny.

Lędźwie: dobrze umięśnione.

Klatka piersiowa: dobrze wysklepione żebra są w dolnej części trochę spłaszczone. Klatka piersiowa jest umiarkowanie szeroka.

OGON:

Nie jest cięty i nie może być dłuższy, niż 10 cm. Wysoko osadzony, ale noszony niezbyt wysoko nad linią grzbietu.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

O mocnym kośćcu, dobrze umięśnione. Idealnie proste, bez względu na to, z której patrzeć strony.

Łopatki: dobrze umięśnione, nie przeładowane, ustawione skośnie.

Łokcie: przy tułowiu.

Kończyny tylne:

Mocne i dobrze umięśnione. Przy oglądaniu z tyłu śródstopia proste, ustawione ani zbyt blisko siebie, ani zbyt szeroko.

Uda: mocne.

Stawy kolanowe: umiarkowanie kątowne.

Stawy skokowe: mocne, umiarkowanie nisko umiejscowione, dostatecznie kątowne.

Łapy: mocne, okrągłe, o dobrze wysklepionych, zwartych palcach i mocnych opuszkach. Pazury mocne, krótkie i ciemne.

CHODY:

Zdecydowany, swobodny, przestrzenny i niez mordowany. Akcja przodu w harmonii z mocną akcją tyłu. Ważna jest zdolność do nagłych i szybkich zwrotów. Prawidłowy i wydajny ruch jest cechą o największym znaczeniu.

OKRYWA WŁOSOWA:

Sierść: włos okrywowy raczej krótki, prosty, gęsty i dość twardy w dotyku. Podszerstek krótki, miękki i gęsty. Sierść na szyi dłuższa, tworzy lekką grzywę. Na głowie, nogach i łapach całkiem krótka.

Maść:

- Niebieska: Jednolita lub przesiana na całym ciele. Na głowie mogą występować czarne łaty, dopuszczalne też czarne łaty na tułowiu.
- Ruda przesiana: Równomiernie rozłożona na całym ciele, podszerstek tej samej barwy, ani biały, ani kremowy, na głowie mogą występować ciemniejsze łaty, najlepiej rozmieszczone symetrycznie. Ciemniejsze rude łaty na tułowiu dopuszczalne.

WZROST:

Wysokość w kłębie dla psa 46 do 51 cm, dla suk 43 do 48 cm.

Niepożądana ani większa, ani mniejsza.

WADY:

Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia.

WADY DUŻE:

- Nos czekoladowy lub cielisty.
- Różowe powieki.
- Przodozgryz lub tyłozgryz.
- Ogon dłuższy, niż 10 cm.
- Łopatki przeładowane lub słabo związane.
- Strome łopatki.
- Luźne łokcie, miękkie śródrezcze lub luźna łapa.
- Iksowata lub beczkowata postawa kończyn tylnych.
- Różowe lub białe pazury.
- Maść biała lub kremowa.

WADY WYKLUCZAJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość.
- Cięty ogon.
- Podpalanie.

Każdy pies, wykazujący wyraźne deformacje budowy lub zaburzenia charakteru, powinien zostać zdyskwalifikowany.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.